

Ազատության Մալաբո-Ցյուրիխ-Սուլվա ճանապարհը

Երեկ Երեկոյան ԻՏԱՐ-ՏԱՍՍ-ի
դահլիճում տեղի ունեցավ մամուլի
ասուլիս, որին մասնակցում էին
Դասարակածային Գվինեայում
բանտարկված եւ արդեն ազատու-
թյուն ստացած 6 հայ օդաչուները,
Մոսկվայում Դասարակածային
Գվինեայի դեսպանը եւ Դամա-
խարհային հայկական կոնգրեսի
նախագահ Արա Արքահամալանը:

ՀՀԿ նախագահն ընդգծեց, որ միայն ընդիհանուր ջաներով հաջող-ություն բանտարկությունից ազատել հայ օդաչուներին: Այրահամյանը երախտագիտություն հայտնեց Դոռմի հանգուցյալ լուսապատճեն Հովհաննես-Պողոս Եւկրողին, Յունեսկոյի դեկա-վարությանը, Ռուսաստանի իշխանություններին, որոնք ամեն ինչ արեցին եւ աջակցեցին Հայաստանի իշխանություններին ու ՀՀԿ-ին՝ հայ օդաչուների ազատման հար-ցում:

Դասարակածային Գվինեայի դեսպանն ասաց, որ Վերջին Երեք ամիսներին Արա Արքահամյանն իրեն հանգիս չէր տալիս, եւ ստիղված էր զբաղվել ընդամենը մեկ հարցով։ Դեսպանը ընորհակալություն հայտնեց Արքահամյանին եւ հիշեցրեց, որ ՀՀԿ նախագահը ներդրումային խոստաներ է սկսել, որոնք, հուառ է, կիրականացվեն Դասարակածային Գվինեայում։

Մալաքը մեկնած 774 նախագահի ներկայացուցիչներից խղափեց Անդրանիկ Միհրանյանը դասմեց, թե որքան է եղել ազատ արձակված հայ օդաչուների զարմանը, երբ Արտահանյանի ներկայացուցիչներին տեսել են Դաստիական Գվինեայի արդարադատության նախարարության շենի նույնի մոտ:

Օղանավի հրամանաւար Առն
Կարապետյանն իր եւ անձնակազմի
մյուս իինգ անդամների անումից
ընորհակալություն հայտնեց բոլոր
նրանց, ովքեր օգնել են իրենց ազա-
տելու հարցում: Նա ընդգծեց, որ ի-
րենց երեք մեղավոր չեն զգացել եւ
այս ուսախ են, որ արդարությունը
հաղթանակել է:

ՀԱՅԵԱՆ ԱՐԿԵՑՄԱՆ
Սուսկվա

«Միկան» 50 մլն
դոլարով գնում է
«Սիբիր»

«Սիրի» ավիաընկերությունը հաստատել է Հայաստանի կառավարության հաղորդագրությունը, ըստ որի ընկերությունը դուրս է գալիս Հայաստանից եւ իր իրավունքներն ու ուրտավորությունները փոխանցում գործարար Միբայել Բաղդասարովին դատկանող «Միկա Արմենիա թրեյդինգ» ընկերությանը։ (Այս մասին «Ազգօք» գրել էր դեռեւ 2 շաբաթ առաջ)։ Վկայակոչելով ոռապական «Կոմերսանժին», «Ազատությունը» հաղորդում է, որ գործարքի արդյունքում «Սիրիր» կստանա 50 մլն դոլար։ «Սիրիր» Ոռապատճենի թիվ երկու ավիաընկերությունն է, սակայն անցած տարի 30 մլն դոլարի վճառ է կրել։ Այսողիսով, «Արմավիա» ընկերությունը լիովին դառնում է «Միկա Արմենիա թրեյդինգ» ընկերության սեփականությունը եւ իր գործունեությունն ընդլայնելու լայն հնարավորություն ստանում, անի որ վերջին 2 տարում հայկական տուկայից դուրս են եկել «Հայկական ավիաուղիներ» եւ «Հայկական միօպազարյան ավիաուղիներ» ընկերությունները։

«Ճողովրդակարության եւ զլոբալ
անվտանգության» համաժողով Սամքուլում
Մասնակիցների թվում է Պոլտ Խոյոց պատրիարք

Դումիսի 9-ին Ստամբուլում սկսվել են «Ժողովրդավարություն» եւ գյորալ անվանգություն» թեմայով եռօրյա համաժողովի աշխատանքները։ Թուրքիայի անվանգության գլխավոր վարչության կազմակերպած այս համաժողովին մասնակցուած են 68 երկներից 709 նախարարներ, վարչության դեսերտ, դիվանագետներ եւ գի-աշխատողներ։ Թուրքիայի հրեաների խասամարտեական հայեայի եւ Թուրքիայի Վատիկանի ներկայացուցիչ ժողովարքության հետ համաժողովի մասնակից-

Այս մասին հոմինի 10-ի համարում տեկացնում է «Ռադիկալը», իսկ Պոլսու այս դատիքարանի դիվանի մամուլի հետույցը՝ ոչ հասածողից՝ հասակոց երի թվում է նաև Պոլսու հայոց դատիքար Մերոռ Բ Մութաֆյանը:

Այդ մասին հոմինի 10-ի համարում տեկացնում է «Ռադիկալը», իսկ Պոլսու այս դատիքարանի դիվանի մամուլի

Լուկատենկոն Վրաստանի համար անզանկալի անձ է

ԹԲԻԼԻՍԻ, 10 ՀՈՒՆԻՍ, Խռովս ՏԱՊՄ: Կրակառավարությունը մտադիր է արգելել ԲԵԼՈՐՈ
ՍԻՒՋԻ նախագահ Ալեքսանդր ԼՈՎԱՉԵՆԿՈ
մուտք Երևան տարածք: Կրաց Խորհրդարանի որոշ
ման նախագահի համաձայն, Կրաստանը առաջ
զարկուած է անփոփոխ քողնել անայցագային
մուտքի ուժինը ԲԵԼՈՐՈՍԻԱՅԻ խաղաղացիներ
համար, սակայն արգելել ԲԵԼՈՐՈՍԻԱՅԻ Երևան
ին նախագահ Ալեքսանդր ԼՈՎԱՉԵՆԿՈյի մուտք:
Կրաստանի տարածք: Խորհրդարանի որոշման
նախագիծը դատրասվել է ի դատախան
Կրաստանի հետ այցագային ուժին միակողման
նի կարգով սահմանելու բելորոսական իշխանությունների որոշմանը: «Սույ եւ այլաշացու

թյու» է անվանվում Վրաստանի հետ այցագրային կարգ սահմանելու համար բելոռոպական դեկավարության փաստարկումը Վրաստանի խորհրդարանի որոշման նախազծով, հաղորդում է «Նովոսիհ» գործակալությունը: Վրաստանի խորհրդարանը մտադիր է հանձնարարել Վրաստանի ԱԳՆ-ին, ՆԳՆ-ին եւ արդարադարության նախարարությանը կազմել Բելոռոպահայի բաղական դեկավարության այն անձանց ցուցակը, որոնք դաշտավանում եւ իրականացնում են Վրաստանի նկատմամբ ծեղոնարկվող քսնամական խայլը եւ արգելել նրանց մուտքը Երկրի տարած: Տվյալ որոշումը վվեարկության կղովի գալիք ամբար, հաղորդում է «Ինստրֆախը»:

ՎԱՐԴԱԳՆԵ

Օսկանյան-Ռայս հանդիպում

Հնարկվել են նաև
«Հայաստանի
ներփառ
զարգացումներ»

Դայաստանի արտգործնախառարը
Վաշինգտոն աշխատանքային այցի
ընթացքում հանդիպել է ԱՄՆ ղետ-
փարտուղար Կոնդոլիզա Ռայսի, ԱՄՆ
նախագահի անվտանգության հար-
ցերով խորհրդական Սթիվեն Շեղիի
հետ։ Ինչորես տեղեկացնում է ՀՀ
ԱԳՆ մամլո հաղորդագրությունը,
Վարդան Օսկանյանը եւ Ռայսը բն-
արկել են հայ-ամերիկյան օռակար-
գի հարցերի լայն շրջանակ։ «Ռայսը
բարձր է գնահատել Դայաստանի
մասնակցությունը հակասահարեկ-
չական ղայթարին եւ Խրաֆի վերա-
կանգնման ծրագրերին։ Ջենարկվել
են նաև Դայաստանի ներին զար-
գացումների, Դայաստանուած ժողովր-
դավարական գործնթացներին առ-
նչվող հարցեր», ասվում է հաղոր-
դագրությունում։

Հայաստանցիների
46 տոկոսը «հազիվ
է ծայրը ծայրին
հասցնում»

Դայաստանցիների 46 տոկոսը
ղնդում է, որ հազիվ է «ծայրը ծայ-
րին» հասցնում, 36 տոկոսն աղբում
է «կարգին»: Ուսաստանյան «Ոռ-
միր մոնիթորինգ» հետազոտական
կենտրոնի հարցման արդյունքներով
նշան կարծիք են հայտնել հարցմա-
նը մասնակցած Դայաստանի բնա-
կիչները:

Կեղեցական ու միջկրօնական աշխատանքները», իսկ Երա Ելույթին հետեւել են շուրջ 200 մարդ, զիսավորամես «Թուրդ դիվանագետները, ոստիկանադետները, անվտանգության դաշտոնյաները, գիտականներն ու մամուլի ներկայացուցիչներո»:

Նիստի ավարտին Մեսրոպ Բ Մութաֆյանը մասնակցել է ընդունելությանը, որտեղ առանձնազրույցի առիթ է ունեցել ինչպես Թուրքիայի ներին գործերի նախարարի, այնպես էլ անվանգության գլխավոր վարչության ղետի հետ, բննակելով Տիգրանակերտի Սր. Կիրակոս Եւ Կեսարի Սր. Գրիգոր Լուսավորիչ Եկեղեցիների անմխիթար վիճակը:

Sեսի զերկիրըն Խտալիոյ,
Վենետիկ և իւր գոնդոլներ....
Եւ ոչ մէկ վայրն է, արդարեւ,
Գեղեցիկ, քան զիմ Կիլիկիա..
Նահատես Ռուահնեան

հայոց լեզվի «առանց երգի նահանջը», բարեպահտաբար, չի ներթափանցել զուգ միաբանությունների դասերից ներս, որոնց կամարների ներք այսօր ես շարումակում է հԱ-չել գրաբարախառն ընտիր արեմտահայերենը՝ իրենուած միահյուսելով եւ արդի եվրոպական լեզվանաշնորհյան հայացված լեզվական կաղաղարները:

Վենետիկը վերջին երկու դարերու հայերին
Ս. Մարկոսի տաճարից ու հրամարակից, Դո-
ծերի դալասից, Վերածննդի արվեստից,

ԱՐԴԻՇ ԴԵՎՐԵԿՅԱՆ Սուրբ Պատրիարք Հակոբից Սուրբ Հակոբ

Այս խոսելեն ես շարունակ ակամա իհշուա
իր անկրկնելի գեղեցկությամբ առանձնացող
Վենետիկում, ուր, ինչողք եւ Վիեննայում, Ե-
ղա մայիսի 3-ից 11-ին՝ այս երկու քաղաքների
Միսիթարյան զույգ միաբանություններում
դահվող հայկական մի քանի ծեռագրերի ու-
սումնասիրության համար: Մայիսի 11-ի գի-
շերը Վիեննայից վերադառնալով Երեան՝
Գարեզին Բ Ամենայն հայոց կաթողիկոսի գլ-
խավորած ովհավորների խմբի հետ մի քանի
ժամ անց՝ մայիսի 12-ի առավոտյան, բայս
ունեցա արդեն լինելու Երոաադեմում, եւ այս
երե քաղաքներից ստացած տղավորություն-
ներս եւ մտածուաներս է, որ այժմ ցանկանում
եմ ներկայացնել Ընթերցողներին:

Վենետիկի ու Վիեննայի Մխիթարյանները, լինելով Մխիթար Սեբաստացու հիմնած միաբանության զուգ ճյուղերը, եադես իրարից տարբեպում են իրենց ընդիհանուր ոգով եւ ուղղվածությամբ: Վիեննայի Մխիթարյան միաբանությունը ավանդաբար ընկալվել է որդես հայագիտական կենտրոն՝ Տաճանով, Այսնյանով, Ակինյանով եւ իր մյուս մեծերով, իսկ Ս. Ղազար գիտականությանը զուգահեռ ու թերեաբազմադաշիկ առավել՝ ազգային մի հաստատություն, իրադես հայկական մի կղզյակ Եվրոպայում: Այսուհետով, եթե Վիեննան հայագիտական կենտրոն է Եվրոպայում, աղյա Վենետիկը՝ հայկականության: Այս հանգանանը լավագույն արտահայտվել է եւ զուգ միաբանությունների դարբերականների խաղացած դերով: «Բազմավեղը» դարձավ հայ ժողովրդի 19-րդ դարավերջի ազգային վերածննդի եւ մտավոր վերազարդումի նախադարձատողմերից մեկը, փնտրված մի ամսագիր հայ հասարակության բոլոր շերտերում՝ Կ. Պոլսի ամիրայկան միջավայրից ու Ս. Պետերըուսդի գիտական տօքանակներից մինչեւ գավառական մտավորականությունն ու գրասեր արհեստագործությունների ու վաճառականների ընտանիքը: «Դանդես Ամսօրյան», սակայն, ամփոփված մնաց միայն գիտական տօքանակում:

Հարուսակելով այս զուգահեռ՝ կարող են
ասել, որ Վիեննայում բանաստեղծությունը
դառնում է գիտություն, Վենետիկում գիտությու-
նը՝ բանաստեղծություն: Ցավո, սակայն, թե
Մխիթարյան գրականությունը եւ թե հայագի-
տությունը այսօր արդեն հիմնականում անցյա-
լին են դատկանում եւ միավորված միաբա-
նության խնդիրը, անգամ գերխնդիրն է ոչ թե
ավանդների շարունակությունը, այլ իննին
միաբանական կառուցի դահդանությունը,
որը նշանակում է այս զուգ հաստատություն-
ներում հավաքված հայկական նշանադրային
արժեների եւ հատկադրս մեր միջնադրայան
ձեռագործի դահդանությունը:

Միաժամկետ այցելած հայ մտավորականների ուղղագրություններում արժետրվել է ոչ միայն միաբանության գիտա-գրական ժառանգությունը, այլև անարյուն զոհաբերության հասնող այն նվիրությունը, որով նրան իրենց կյանքը ի սղաս են դրել երկու վաների դասերից ներ Եվրոպայում հայկական կողակներ ստեղծելուն: Միաժամկան ավանդներից այս մեկը, բարեբախտաբար, շարունակվում է նաև այսօր եւ մի սերնդից մյուսը հայկական սփյուռքում առավել ահազնացող

Ծիս Ծավերի Երթուղում Ծայելու

Սանտա Լուիզիայի կայարանից մոտորանս վը, Վենետիկի մայր ջրանցքով անցնելով սղաի դաշմական մասով, հասնուա է ծվափնյա Սան Ջաւարիա հրապարակը, որտեղից դեռ բաղադրի ցըակա կղզիներն են գնուարբեր նավերը: Նավամատուցի իրաւ կի կանգառներից յուրախանչութի Վրա գրված թե այդ կանգառից դեռ որ կղզին է գնուավալ համարի նավը: Կանգառ առ կանգառառաջանալով՝ իհալերեն եւ անգերեն գրությունների շարուան մեկեն երետաւ է Սան Լուզարոյի կանգառը ազդարարող ցուցանակը: Որի վրա կա նաեւ «Սիրելի հայրենակիցներ» խոսքերով սկսվող հայերեն մի ծանուցում, որուա ոչ միայն նաեւ հայերենով է գրված, թե ո համարի նավը եւ որ ժամերին է գնուամ Ս. Ղազար, այլեւ թե որ ժամերին է ցանկալի, որ հսկեր այցելեն Ս. Ղազար, որդեսզի նրան գնալու չիամընկնի կղզի Եկող գրոսաւորի ների ընդիհանուր հոսքին:

Արդեն առավոտյան տասն Եր, Եւ գըոսաւ
ջիկների մի մեծ խումբ Սան Զաքարիայի կա-
ռամառուցի այդ կանգառով սղասում
համար 20 մոտորանավիճ՝ Ս. Ղազար գնալը
համար: Նրանցից հետո Երբ նավ բարձրացաւ
հսկիչը ստուգելու համար, թե արդյո՞ւ չեն
սփոթվել, հարցրեց՝ Սան Լազարը, Երբ ասս
ցի այդ, հարցրեց, թե դում հայ ե՞տ: Ի դատաւ

բանությունների որ տեսակին է այն դատկա-
նում: Ս. Ղազարին մոտենալով, սակայն, նա
ասաց, որ սա հայկական միաբանություն է՝
Ս. Ղազար անվամբ, եւ մի բանի կարձառոց
տեղեկություններ հաղործեց հայ ժողովրդի եւ
Մխիթարյանների մասին:

Սի լանի ռողբեից հասան Ս. Ղազար, ուր
փոքրիկ կառամատուցին եկողներին եր սղա-
սում միաբաններից մեկը: Ինչուս որ ա-
խարհական միջավայրում գրոսարքիներին
ուղեկցուած է համադատասխան բացարողը
(գիղը), այնուս էլ հայկական միաբանու-
թյուններում եւ հատկադիր նշանակու ովս-
տավորական կենտրոններում այդ գործառութը
կատարող հոգետրականը կոչվուած «հյուսըն-
կալ վարդապետ»:

Այսօրվա աշխարհայնացող (սեկուլյար) աշխարհում ովտավորությունը աստիճանաբար վեռածվում է գրոսաւորության, ուր սրբավայրը դառնում է հիշարժան վայր, իսկ ովտի կատարումը՝ դիտում եւ ծանոթացում, որը ինչու տեղ բացարողի (գիտի) գործառույթ է հաղորդում եւ վանի հյուսընկալին՝ դահելով սակայն նրա՝ հոգետրականի հմայքը եւ խոսի խորհրդավորությունը։ Դարձյալ ուսախությամբ դեմք է Ետք, որ ասվածը թե՛ Երուսաղեմում եւ թե՛ Ս. Ղազարում լիովին վերաբերում է աւրեւ Երկրներից եկած գրոսաւորիկ-ներին առաջնորդող հայ հոգետրականներին, որոնց խոսքը դիմացինների նստում, հաճախ նաև հոգում, անջնջելորեն դրույթը է Դալաստանն ու հայ մշակույթը։

Ս. Ղազարի հյուսընկալն է Վերաննս վարդապետ Ովոնդյանը, ով նաեւ միաբանության նատենադարանի ղատասխանառում է: Դոգետրականի իր հմային գումարվում է նաեւ բազմաթիվ լեզուների հմացությունը, երբ եկող ամեն խնդի հարցնում է, թե ի՞նչ լեզվով են ցանկանում, որ ինքը բացատրի: Նույն հարցը ուղղեց նաեւ այն խնդին, որի հետ եկել էի: Ինքը ղատասխանելով տարբեր լեզուներով իրեն ուղղված ստուգիչ հարցերին՝ առաջ հնմունահարձակ եղավ եվրոպական ու արեւելյան մի ժամի այլ լեզուներով, որը, մեծ հիացմունք առաջացնելով հանդերձ, անդամասխան մնաց, ժամի որ այդ լեզուները իմացողներ խնդրուած էկային:

Դայր Վրթանեսը, այնուհետեւ նոտենալով
ինձ, հայերեն հարցրեց, թե Դում Կիլիկիայից
ե՞տ: Նոր այդ հարցի իմաստը մի ժիշ ուժ է
հասկանալու, իսկ այդ դահին կառակով ա-
սացի՞ չեմ, Մեծ Դայիից եմ: Նա Խանի որ տեղյակ
էր այդ օրը զարու մասին, ուստի նոյն կառա-
կախառն ոճով ասաց, որ եթե Կիլիկիայից
չեմ, այլ Մեծ Դայիից, ուսեմն Վաղարշ Դեսի-
կայանն եմ:

Մինչ ուսուց նայելով իրական դասկերների էի վերածում Ս. Պազարի մասին մեր դասական գրականությունում եղած նկարագրությունները՝ տեսա համեմատաբար տարեց, բայց եւ ձիգ կեցվածով ու կիսաալեխառն մորումով զարմանայինորեն ծանոթ մի դեմք։ Կղզին դատող Արդիականիկի եւ անցյալի հիշատակների ալեկոծման մեջ մինչ կփորձեի հասկանալ, թե ում աչթերի ծանոթ Փայլն ու դիմազծերն են, արցախյան բարբառով հնչող նրա ոռաախառն հայերենից մեկեն ծանաչեցի Զորի Բալայանին եւ նոր հասկացա Կիլիկիայից լի-
ւելու մասին եպական կուսակցությունը։

Առևո նախին հայր Վրբանեսի հացը:

«Կիշկիա» նավը, որը անցյալ տարի Վենե-
սիկում ավարտելով Սեւ ծովից սկսված նա-
վարկության առաջին փուզը, ձմեռել էր Ս. Ղա-
զարի ափին, մայիսի 9-ին սկսելու էր նավար-
կության երկրորդ փուզը, եւ մայիսի սկզբից Վե-
նետիկ էին եկել նավի անձնակազմի անդամ-
ները: Նրանց մի մասը Ս. Ղազարու էր, իսկ
նույնիւրեք՝ Վենետիկում, ու այսին էին նաև՝

Ծովածեց՝ Վենետիկով, որ տարել էին նավը՝
նավարկության նախաղացրաստելու համար:

Այդ օրերս պքանոր, չորր բալայալի ու նավարեց Կարեն Բալայանի քջային հեռախոսներին եկած զանգերի համարները կարող են գծել Կիլիկիայի նավարկությանը ստասողների երկրների եւ խաղանների աշխարհագրությունը՝ Դայաստանից ու Իտալիայից մինչև Ամերիկա եւ Մերձավոր Արեւել:

«Կիլիկիայի» գալով Ս. Ղազարը հայկական կղզուց դարձավ նաեւ հայկական նավահանգիս, եւ յոթ ծովերով անցնող նավը առաջին անգամ կայանեց հայկական նավահանգության:

Կահանզսում:
Նավարկությունից առաջ եկավ եւ նավի անձնակազմին միացավ Տեխասում ընակվող Արած Սալաթյանը, որ Ամերիկայում ունենալով չափիչ սարտերի իր արտադրությունը, «Կիլիկիայի» հին բարեկամներից է ու նաեւ մասնագիտութեան է օգնել նավարկության կազմակերպմանը: Ծանոթանալիս երբ ասաց իր ազգանունը, հարցրեցի՝ արդյո՞՛ կատ ունի դամասկոսարքնակ Վարուժան Սալաթյանի հետ, ով Մաքսոցյան մատենադարանի հին եւ

Սուրբ Ղազարի Կառամատուցում

Ոկալուսոյի կամրջից ու իր բազում ջրանցքներից եւ նրանցով թերթաւասահ ընթացող գոնըդլներից առավել ծգել է Սուտր Ղազարով։ Ովհսագնացությունները թերեւ կատարվուած են դեռ ավանդական սրբավայրերը, սակայն Վենետիկի Մխիթարյան միաբանություն այցելող ամեն հայ իրեն Ս. Ղազարի ովհսավոր է համարուած ովհսի գնալով հայ մշակութի այստեղ ամբար-ված արժեթիվներին, իր խոնահուած բերելով եւ դրանց ուսումնասիրությանը, եւ դահլյանությանը իրենց նվիրած սոլասավորներին։

Նույն այս զգացումով Վիեննայից հասա Վենետիկի Սանտա Լուչիայի կայրանը, որի կառամարուցից այն կողմ մինչեւ Արդիաշիկ ծովո ճավոր Վենետիկյան քանացներն են:

Կայարանի գրոսաւորության տեղեկատու կենտրոնում բաղադրատու համար գրոսաւորության տեղեկատու կենտրոնում էին, թե Սամաս Լուցիայի տարբե մուռուանավերով խճողված նավամատուցից որ ջրանցքով եւ որ համարի նավ-ավտորուսով տեսք է զնան իրենց դատվիրած հյուտանոցը եւ կամ ժամադրավայրը: Կենտրոնի աշխատակիցը հարցերի մի մասին դատասխանում էր միանգամից, մի մասին՝ նայելով բաղադրատությանը: Ուսախությամբ եւ հոգածությամբ տեսա, որ Սուրբ Ղազար՝ Սան Ղազար ասելուս մես նա միանգամից գծեց երրուսին՝ առաջատարակի և առաջապես առաջապես առաջապես:

ճանաղարի կասգառսերից ու սպօռի համարներից բացի ներկով, թե այդ ճանաղարի երկու կայաններից յուրախանչյուրի համար բանի եվրո դես է վճարել։ Այսինքն՝ Սուրբ Ղազարը այնտան հանրահայս էր Վենետիկուա Եւներառված զբոսաշրջության տարբեր երթուիներում, որ նա իսկովն անգիր ասաց, առանց Վենետիկի բազմացրանց փարտեզին եւ վերջի-

ՈՒՂԵՐԴՈՒԹՅՈՒՆ

▲ Աղջիկ

լավագույն բարեկամներից է, ում՝ 1960-ականներից մինչեւ այսօն նվիրած ծեռագրերի թիվը անցնում է 210-ից: Նա հեղաքությամբ տատասխանեց, որ Վարուժանի որդին է: Մեր զրոյցի ընթացքում հետաքրքից Մատենադարանուն, նորաստեղ «Մատենադարանի բարեկամներ» բարեգրական հիմնադրամն է: Այս հարցին, թե ինչ որին ակնկու հիմք են չի դարձավում ծեռագրեր նվիրել Մատենադարանին, նա կատակու ասաց, որ հայրը այդ ծեռագրեր ծեռի թիվը Արևելում, իսկ ինը Սամերկայուն ուժեղություն հայկական ծեռագրեր գտնի: Ես էլ իրեն ասացի: «Դու Մատենադարանի հիմնադրամին համապատասխան գրմար փոխանցնիր, ծեռագրեր մենք կգտնենք»:

Ս. Ղազարուն ասիմանարա անցան «Կիլիկիայի օրեր» եւ եկամ նավարկության ժամը: Նավարկության այս երկոր, փոփո եա սկսեց նավարկության բարեհաջող ավարտին այդուղ վարվել: այնու որ, հուանը «Կիլիկիայի» նավարկությունը կավեացնի նաև Մատենադարանի ծեռագրերի թիվը:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան «Կիլիկիայի օրեր» եւ եկամ նավարկության ժամը: Նավարկության այս երկոր, փոփո եա սկսեց նավարկության բարեհաջող ավարտին այն անգամ կատարեցին Միհրաբարդյան միհրանության ընդհանուր արքահայր Եղիա ծարագույն վարպատիք Ջիլաղյանը եւ Շայասանյաց առաւելական սուրբ եկեղեցու հոգեւոր հովիկ Ասեն արքա Շահինյանը: Դայր Ասենը հավականերին փոխանցեց նաև Ամենայն հայոց կարողիկոս Գարեգին Եղիորդի օրինության խոսրվ քարի նավարկություն մարդելով նավի անձնակազմին:

Այս առիթով Ս. Ղազար եւ եկել նաև Իտալիայուն Շայասանի Շանրաթեսության դեստա Ուլիբն Շուզարյանը: Նա «Կիլիկիայի» նավարկության կարեն Բալայանի հետ Շայասանի Շանրաթեսության օրիների հենց բարձրացրեց Շայասանի Շանրաթեսության դրույթը: Դայր Ասենի նավարկությունը միհրանության մեջ անդամանական արժեքուն ու չափանիշներով առաջնորդվելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Նավագանցության մեջ ընդունված կագով սկզբ նավի երկի դրույթ բարի դեմք է բարձրացված ինի նաև այն երկի դրույթ, որի գրեռու լրում է այր նավը: Քանի որ նավարկության երկոր փոփո սկսեց Կենեթիկով եւ «Կիլիկիայի» դեմք է միհրանամանակ անցներ Իտալիայուն Շայասանի սահածուկ, ուստի այն միհրանամանակ անցնետելու բարձրացվելու համար այն բարձրացրեց Իտալիայի դրույթը: Իտալիայի օրիների հենց ընդուների մեր այն բարձրացրեց Իտալիայի դրույթը: Իտալիայի օրիների հենց ընդուների մեջ ամբողջությունը բարձրացվելու մեջ է կամքի:

Նավագանցության մեջ ընդունված կագով սկզբ նավի երկի դրույթ բարի դեմք է բարձրացված ինի նաև այն երկի դրույթ, որի գրեռու լրում է այր նավը: Քանի որ նավարկության երկոր փոփո սկսեց Կենեթիկով եւ «Կիլիկիայի» դեմք է միհրանամանակ անցներ Իտալիայուն Շայասանի սահածուկ, ուստի այն միհրանամանակ անցնետելու բարձրացվելու համար այն բարձրացրեց Իտալիայի դրույթը: Իտալիայի օրիների հենց ընդուների մեջ ամբողջությունը բարձրացվելու մեջ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ինը խոնար սիյոստահայեր, ինչուն նաև հայեր Վենետիկի ու Սիրանից: Արարության ընթացքում Վենետիկի ակաման մասնակից դարձան արքան նաև նավարկությունը բարձրացվեց Կիլիկիայի հայկական բարձրացրելու մեջ ճշգույժ է կամքի:

Այս Ղազարուն ասիմանարա անցան եկել է ի

Րայաստանում Ռուաստանի ընթացիկ տարվա գլխավոր իրադարձությունը Ռուաստանի ղետական ակադեմիական Մեծ թատրոնի բալետի այցն էր: Երեանում նշանակայի հյուսախաղեց (Վեցին անգամ մուկովյան թատրոնն իր օպերային խմբով եկել էր 1982 թ.) իրականացվեցին «Վճեցորդանկի» եւ «Դայխնայքանկի» ֆինանսավորմամբ, որոնք Ա. Սլեմենիհարյանի անվան օպերայի եւ բալետի ղետական ակադեմիական թատրոնի ղեկավարության հետ համատեղ (թատրոնի սնօրեն Կամն Շովիան-Շիսյան) Դայաստանի նայրախաղաին նվիրեցին անմըռանահ 4-օրու ըօն:

ցիս ասսուասայթ 4-օրյա էնս:

Մայիսի վերջերին անցկացված հյուտախաղերի ժամանակ Մեծ քատրոնը ցուցադրեց Երևանի ներկայացում՝ Պ. Չայկովսկու «Կառապի լիճը» եւ Ս. Պոռկոֆեսի «Ռոմեո եւ Ջուլիետը», որոնցից յուսանանչութ երկու անգամ ներկայացվեց տարբեր մենակատարների մասնակցությամբ։ Մեծ հաջողությունը դայմանավորված եր քալետի քարձ մակարդակով, որը հիացնում է ոչ միայն վար անհատականությունների առատությամբ, այլև ամբողջ դարախմբի զերազանց վիճակով։ Դա հիրավի

ԱՎԵՏԱՆԻ ՄԱՐԳԱՅԻՆ

Մասնակի ուսուցիչ

աստղային կազմը եւ առհասարակ տաղանդավոր Երիտասարդության ներկայությունը հնարավոր են դարձնում իմքի հարմարեցումն ամեն մի դարային դլաստիկայի, իսկ խաղացանկում ակադեմիական դասական գործերի եւ ժամանակակից խորեոգրաֆիայի ազատ համատեղումը վկայում են Ուսասարնի գլխավոր Երաժշտական թատրոնի անվիճելի բալետային առաջնության նասին:

աղջիկ-կարաղները, ցեսելով զարգացման ողբերգական գիծը եւ Տրամարանական դարձնելով թախծայի ավարտը:

Խորեոգրաֆիկ մնջախաղի եւ դրամատիկ բալետի վաղուց մոռացված հնարիները միայն մեր ընդ մեր օգտագործող նոր ներկայացումն ընկալվում է թարմ, արդիական կերպով եւ որոյն դատաղարտված սիրո նորովի ընթերցման համարակալաւան տարրում: Յասակա-

Եթեան էր եկել թատրոնի մի մասը (220 մարդ՝ բալետային խոմքը՝ գեղարվեստական դեկավար Ալեքսեյ Ռատմանսկու զիսավորությամբ, թատրոնի սիմֆոնիկ նվազախոմքը, որի վահանակի մոտ 4 օր՝ անընդմեջ կանգնած էր եռանդրուն Պավել Կյոնիշելը, եւ գեղարվեստական-բժնադրական մի մեծ խոմք՝ Ալեքսանդր Եֆիմովի զիսավորությամբ: Դյուրախաղեց դեկավարում էր Անտոն Գետմանը: Եթեանյան այցի առթիվ Սեծ թատրոնի հրատարական բաժինու տարրատաւել էր օրինակած թագված եռածւական դառում: Դյոյակար կորդեքալետի (ինչուս կանանց, այսուս էլ տղամարդկանց) ֆոնի Վրա խնամքով առանձնացված են գրիծող անձինք Արևայազնի մայրը, Դաստիարակը, Խեղկատակը, Զար ոգին, որոնց դերերն ըստ արժանվույն կատարեցին (ինձ հաջողութեան ներկայացումը դիտել երկորոյ օրը) Մարիա Վոլոսովինան, Ալեքսեյ Լոռարեփչը. Դենիս Մեղվեդեց (նրա ոլաստիկան առաջացրեց դահլիճի բուժն հիացմունքը) եւ Դմիտրի Ուիլյովը:

Մատակարար բաժնումը դիտավածը էր գուսագեղ այրոն եւ մոսկովյան չափանիշներով կատարված Երազրաթերթիկներ: Այսդիսով, հյուսախաղերին ներկա եղած Երանիկ Երանցիները գրեթե լիովին իրենց զգութ էին Սոսկվայում: Եթե նկատի ունենամք, որ Վերջին բառորդ դարում Դայաստանում մեծացած սերունդը գրկված էր Ռուսաստանի Երաժեսական Թատրոնների առվեսը տեսնելու հնարավորությունից, առա ևլյալ հյուսախաղերն այլ կերպ չեն անվանի, բան իրադարձային: Մեծ թատրոնի լույսերը Երկար ժամանակով վառեցին Երեանցիների սրերը:

Յուսի Գրիգորյանից նորացված խորենգրա-
ֆիայով Պ. Զայկովսկու «Կառապի լիճը», ո-
րին ստասում էին մեծ հետարքությամբ, գե-
րազանցեց ակնկալիները: Արեանութիւնը բժների
վրա ներկայացումը գոյություն ունի նաև ող-
բերգական ավարտով, որտեղ Սարինա Պետ-
րայի եւ Լեւ Խվանովի դասական բժնադրու-
թյունը (1895 թ. Պետերոսգում հենց դրանից
սկսվեց Զայկովսկու բալետի հաղթական եր-
թը) գուգորդվում է անհատական եւ կոմոդի-
ցիոն լուսնան հետ: Սակայն այդ գուգորդման
«կառերը» հաճախ նկատելի են, եւ ներկայա-
ցումները բանախաղին տես են ունենալ:

Վազանության ու անդաշտանվածությու-
նը, իր դարշիան երկուտածությամբ հասցնե-
լով սկզբից մինչեւ Վերջ (առաջին օրը հան-
դես եր գայիս Աննա Անտոնիչեան): Ալլահետ-
համաղատասխանում եր նարական Ա. Վոլց-
կովը՝ Մեծ թատրոնի նոր աստղը: Դահլիճը
հնայելով դարի Երազեղությամբ եւ ճախրո-
ցաւկերով (մեր բժնը Երազ համար ակնհայտու-
թեն փոնր եր)՝ Վոլցկովը Զիգֆրիդին հաղորդեց
ասլետական արիություն եւ վեհանձնություն
որոն հաջողությամբ գուգորդվում էին արտիս-
տի ընածին գեղեցկության հետ (առաջին օրը
Զիգֆրիդի դերը կատարում եր Վլադիմիր Նե-
տոռժենին):

Լիբրետոյի խմբագրումը եւ հիշյալ քալեսմայստերից բացի Ալեքսանդր Գորսկու դարձու, ինչողևս եւ 19-20 դր. սահմանագծի դարավեսի բում ոգին օգտագործող Յուսի Գրիգորյանից թեմադրությունը, համոզու են բոլոր քաղկացուցիչ մասերի ներդաշնակությամբ: Խորհրդային ականավոր դարտապացը բացահայտում է Թայկովսկու առաջին քայլեսի երաժշտության ողբերգական հայեցակարգը: Բայց, որը հանճարեղ կոմպոզիտուն ստեղծեց «Եվգենի Օնեգին» օպերայի հետ գտնելու միաժամանակ: Եկուող դասկերում Օնետայի եւ Զիգֆրիդի նարական զուգադարձ գութակի նշանավոր մենանվագը Վետայի դատարարվածությամբ մրցակցում է Լենուկու հրաժեսի արիայի հետ...»

ողիկ-կարաղները, ցեսելով զարգացման ըթերգական գիծը եւ տրամաբանական արձիւութ ռախենակ ակարը:

Դատված «Կարապի լիճը» բալետից

Դատված «Ռոմեո եւ Ջուլիետ» բայեսից

Մերկուրին - Յուրի Կլեվցով

կան: Թավոր, Երեանյան թատրոնի վաս ակուստիկան, ինչպես նաև Նվազախմբի լարային խմբի կրծառված կազմը Վերջինիս թույլ չսկզբանական դաշտում գործում է առաջին անգամ:

Բալեսի Երաժշտական-բժնական տարբերակը (Պրոկոֆիևի բալեսի կրմառամբներ եւ փոխատեղումներ) իրականացվել է անգլիացիներ Դեկտեմբերի 10-ին (բժնադրող բեմադրիչ), Նիկոլաս Օրմերովի (բժնադրող նկարիչ) եւ մոլդավացի Ռադու Պոկլյաստովի (բժնադրող բալետմայստեր) լիբերտոնի հիման վրա, որտեղ Վ. Շենտիրի անմահ ողբերգության հետ կաղն ավելի շուտ վերացական է, քան կոնկրետ։ Աղիասարակ զաղափարների արսւրակումը, խոր ողբերգության իմաստի անլացումը բնորու են մեծն Շենտիրի ողիսների թատրոնական եւ կինեմատոգրաֆիական ժամանակակից բազմաթիվ տարբերակների։ Այդ երեսուրը չի շօջանցել նաեւ Երեան թերված բալետը (Ի դեռ, Երեանյան բատոնուս 1970 թ. այդ բալետը բժնադրվեց Օլեգ Վինոգրադովի խորեոգրաֆիայով, որը հետագայում կրկնվեց Պետերբուրգում):

«Ունե՞ո Եւ Զովիեծից» ստացված տղավորությունները բաժանվում են երկու խմբի: Մեկում առկա է բալետային թատրոնի նորարարությունը, որը համադրում է դրամատիկ թատրոնի Եւ բեմանկարչության մշածողությունն ու բառադաշաւը: Այդ ներկայացման մեջ մասսայական տեսարանները ծավալվում են տարբեր տարածական հարթություններում ու զուգորդություններում (օրինակ, բեմի հորիզոնական մասնատումն, ըստ Դինելանի մասի դացման, խորհրդանուում է հարվերժական բաժանումը), հանդիսանալով կոմոդիցիոն դինամիկայի հիմնական միջոց: Տղավորությունների երկորորդ խոմքը բացասականն է, բանգի ներկայացման մեջ բացակայում է ինչուս Շեխտերի, այնուս էլ Պոկոնֆելի դուետիկան: Վերջ ի վերջո, կարելի է նոր երաժշտություն գրել որեւէ մերձավոր սյուժեով, Եւ այդ դիմում բողոքները կվերանան: Վ. Գաեակու մոսկովյան գրախոսականում նշված «ոլակատային սխեմատիզմը» միանգանցն արդարացված կյանի գեղարվեստական այլ իրողության մեջ:

Ասկածը բնակ չի նսեմացնում ամբողջ Ներկայացման մակարդակի թողած անմոռանայի տուավորությունը: Գործելով դայնանական-գրուեսկային թատրոնի ոճով, բալետը ցուցադրեց իր արժիստական ունիվերսալությունը եւ անսահմանափակ հնարավորությունները: Ո. Պոկիխտարովի կամֆով խախտելով ավանդական դարավեսի էտալոնը, դարողները հիացնուած էին կոռտացված շարժուածների ոլաստիկայով եւ ակրոբատիկ ձկունությամբ: Պարային այդ լեզվի մեջ դարդիայի դես նցցվող դասական տարրերը եւ դիրուեսներն ավելի շուտ սրամիս էին թվուած, ան վիրավորական: Նույնիսկ երկրորդ գործողության մեջ երկար ժամանակ ցուցադրվող (ի տարբերություն եռամաս բնօրինակի, տվյալ բալետուած երկու գործողություն կա) սիրո-մահկան օթյակը եւ սոյիտակ սականը ընկալվուած էին որդես բեմի դեկորատիվ ձեւավորման ողբերգական կամիր-սեւ խորհրդանիչի յուտօրինակ հակադրություն:

Ինձ Վիճակվեց դիտել «Ոսմեն եւ Զույիեշ» Երկրորդ Ներկայացուածքը: Զույիեշի դերը Վատահորեն կատարուած էր Երիտասարդ մենադարսի Անաստասիա Մեսկովան (Զախօրին Սարիա Ալեքսանդրովան եր), որն ընդգծեց իր հերոսութու դեռաշինությունը եւ իմաստավորված ողբերգականությունը: Նա Երկրորդ գլուխողության մեջ առանձնակի տղավորություն գործեց Ոսմեոյի հետ զուգադաշտուվ եւ ծավալուն մենադարերով: Յան Գողովակու Ոսմեոն (Զախօրին Պարել էր Պենիս Սավինը) տղավորվեց զեապատկերի գրաֆիկական հոկվածությամբ, հատկադիմու հերոսական դրվագներուած: Իսկ ընդհանուր առմամբ Գողովակին թվուած էր չափից ավելի ինտելեկտալազմած եւ հոնեալասմ:

Վաս Կերպարներ Կերտեցին հմուտ վարդես-
ներ Ալեքսանդր Պետովովը (Թիրալո) և Յու-
րի Կվեցովը (Մերկուրիո). Երկուան էլ ուժեւու-
արտահայտիչ էին իրենց ելույթներում: Արշա-
ներն իրենց դարձիաները դարուած էին դրա-
մատիկ և նաև սարապային ծեսով, ազդելով
ընդիանութ բժնական զարգացման վրա: Եվ,
իհարկե, անկարեի է ճնշել Խաչիս Առաք-

Այս ներկայացման մեջ նոր ուժով հնչեց Մեծ թատրոնի նվազախոմքը՝ Պավել Կիլինի-չեմի բարերար ղեկավարությամբ։ Դիրիժորն այստեղ եա հակված էր հնչյունային ահազ-նացումների եւ տեմբրային հակադրություննե-րի։ արդյունավետորեն առանձնացնելով եւ հակադրելով նվազարանների խմբերը (նշեն երկրորդ գործողության սկիզբը), Սերգեյ Պո-կոֆեփի երաժշտությանը հաղորդելով ընդօ-ված արդիական հնչողություն եւ զգացմուն-ների լայն ծավալ։

